

GLOSAS

SOBRE SES ELECCIONS

DE

Diputats á Corts

L'AÑ 1891

S. M

SM

C^a8

51

Imp. de Parpal

Donativo de Sr. Juan Flaquer
Ponsati - 1960

1057122

SM C^a 8 51

849.9-1

1

Voldria ser pròu sabud
Per esplicar ab cansóns
Ses notables eleccions
Entre en Pétrus y es Duc:
Lo que ha duit tantas questions
Y rabia á n' es qui han perdut.

2

Gran Déu, Vos qui estau segú
Perque poseíu la Gloria,
Daume llum per fer s' historia
D' aquest any noranta-ú;
Perque quédi una memoria
Que no se olvidi á ningú.

3

Candidats s' han presentad
Conservadó y lliberal.
De cercar vòts cada cual
Tenia se facultad,
Tot menorqui en general
Estava entusiasmad.

S' arma de 's conservadó
 Per més partid puder fer
 Diu promet que miraré
 Per tota s' illa de Mahó
 Quant m' hagin de menester
 Em tindrán un servidor.

S' arma de 's lliberal
 Es dir que defensa es pobre,
 Qu' es ric li volia mal,
 Qu' el faria enar ses roba,
 Qu' éll n' y faria de nova,
 Poca feina y bon jornal.

Cosa d' un més va durar
 Que de res més se parlava;
 Pero tuthom se alabaua
 Qu' éra segur es guañar
 Y es lliberal predicaua
 Y s' altra dèya: es en vá.

7

Y s' hora ja es arribada
 Que cada un fa lo que pod
 No déixan sembrá estivada,
 Ni fer carabó tampoc,
 Y un lliberal per un vot
 Hasta ha brindad se séva criada.

8

Es lliberal té dit d' estona
 Qu' es vot no se pod comprar;
 Mirau quin exémples dóna,
 Se criada y tot brindar,
 Ell qui s' escrupulós lá
 Brindar doblés y persona.

9

Gracias á Deu qu' ham 'ribad
 A dia ün de Febrer,
 Ses eleccions s' han de fer,
 Prést sebrem qui haurá guañat,
 Y es qui se victoria té,
 Qui millor llét ha mamad.

S' escrutini ja está féta
 De Villa-Cárlos y Mahó,
 Ja y ha un poc de animació
 Emperó no es bén completa.
 Despues vé se d' Alayó
 Y es lliberal qui ja grépa.

Despues vé de 's Mercadal
 Y també de Ferrerías.
 Ja tenim es lliberal
 Qui ja pert ses alegrías
 ¡Qu' éran fexúcs aquélls dias
 Si ham de ená á perlar formal!

Despues vé de Ciutedélla
 Qu' es en Prétus qui ha perdud,
 Y es conservador s' esbrélla,
 Cridant sémpre: ¡viva es Duc!
 Y es lliberal s' esgavélla
 Veure 's chascu qu' ha tingut.

13

Tenim qu' es dos pretendents
 Tots dos son á Ciutadella,
 Tots esperam per moménts
 Veura una imatge tan bélla.
 Qui d' altri espéra escudélla
 No menja aguiats calents.

14

L' on demá en Pretus veni
 Y no duya gaire jochs
 Y el van ená á recibí
 Donas, hómus y al-lots,
 Y com los veu lis va dir:
 Hem perdut per catorze vots.

15

Si ses donas tenian vot
 Allots y també bergants,
 Haurian guañat no de poch
 N' haguéran tingut altres tans.
 Y per assó es que jo trop
 Qu' se un partid d'ignorants

Uns tres dias van passar,
 Diuen qu' es Duc es á Laó,
 Vuitante cotchus van juntar
 Per ená á acompanyarló
 Y á s' entrada de Mahó
 Dos mil siulets van trobar.

A la Clota van ribar
 Van trobá aquellas andanas
 De donas com á jitanas
 Y de jént com á bestiá.
 No feyan sinó siulá
 Y dir paraulas profanas.

Feyen bañas en ses mans,
 Jéstus, móms y escupían,
 Y per jefes en tenían
 Es majors des protestans,
 Y aquells señors cristians
 Tals bèfas no merexian.

Es Duc passá tranquilment
 Y á ca 's Síndic se allaujá,
 Aquest honor lus doná,
 Que de la case es parent;
 Y aquella malvada jént
 No cessava de siular.

Va surtir en es portal,
 Per milló dí, á nes balcó,
 Per dá una satisfacció
 A tothom en general.
 Y es siulayres troban mal
 Haver de respetarló.

Uns cridavan: ¡Viva es Duc!
 Y altres cridavan: ¡Fuera!
 Noltrus: ¡Deu li dó salud!
 Y els altres li deyan: ¡Muera!
 Y estavan per se voréra,
 Com á tronjas sense suc.

Com va ser entre duas foscas
 Es General vá arribar
 Y es siulayres féu llevar
 Com un qui esquive moscas,
 Y se plaga de llagostas
 May més l' han vista tornar.

Si tots fosin Generals
 No s' haurian acostad.
 Y assó son es lliberals
 Qui demanan s' igualdad;
 Més per ferlos feredad
 Veim que no son tots iguals.

Méntres y haji estiu é ivern
 El mon no s' acabará,
 Y d' ená al cel ó á l' infern
 Molta deferensia hey há,
 Y qui va contra es Govern
 Que no s' espéri guañar.

25

Han perdut catorze vots
 Y han guañat dos mil siulets
 Entre ses donas y allots
 Y homus qui enavan secrets.
 Y de pasus com aquets
 A Mahó s' en vian fét poch.

26

Per desmemar un fiet
 Sercan medis naturals;
 Per desmemá 's lliberals
 Els han donad un siulet.
 Es cert que molts en conec
 Qui de péna están malalts.

27

Confesá un conservador
 Que volia una lliberala;
 Pero hara ja te temor
 Que té pó d' una siulada.
 Assó hu pot dir en rahó,
 Qu' es se gracia qu' han lograda.

Pobla de Mahó, si cuuéxes
 Emb assó lo qu' has guañad,
 Si tú has de es-er pagad
 Bé axi com te meréxas
 Per causa que descunéxes
 A qui es qui t' ha enganat

Jo diró, bó de fé hu téng,
 Sabs qui es qui t' ha enganad:
 Es aquell qui t' ha donad
 Tanta mentida entenént,
 Que enirá tot malament
 Perque es Duc es qui ha goñat.

Diu qu' es port volen tancar,
 Que baxarán es jornals,
 Que 's blad ha de ená molt car,
 El doble de lo que val,
 Y que es pobre menestral
 No se podrá alimentar.

Per fer partid tot y treu
 Hasta y tot hey treu mentir,
 Hara ja diuen es preu
 Des blad que s' ha de cullir:
 Y que es señó mus vol tenir
 Emb es coll devall es peu.

No mos ha de sebrer gréu
 Ní los ham de fer cap móm;
 Perque señors tots hu som
 Cada cual de lo qui 's séu,
 Y si fá un milacre Deu
 Mos tornarà or es plom.

Ham de demanar perdó
 Y mos ham de dar ses mans
 Qu' es conservar se renclor
 Es cosa sols de ignorants:
 Tot narà axí com abans
 Y algunas cosas mellor.

Lo qu' es estad sia estad,
 Y més no n' ham de parlar
 Y no cesém de cridar:
 ¡Viva se cristiandad!
 ¡Viva es nostru diputad
 Y tot es govern que hi há!

Vuy dar fi já á mon intént,
 No perque estigui acabad,
 Si no qu' es llarg demassiad
 Y pens cansaré se gént:
 Per esplicar lo passat
 Hauria de ferné cent.

Perdonau per Jesucrist,
 Perdonau si os hé agraviat;
 Deuria quedar firmad
 Pero á firmar no m' arrisc,
 Perque he dit la veritad
 Y es qui diu ver es mal vist.

FI.

